

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 306 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manușcrisele nu se inapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficinase, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Desbaterile Adunării eparhiale.

După trei șferturi de veac eparhia Caransebeșului, reactivată prin înțelepciunea marelui mitropolit Andrei, cu concursul nemuritorilor bănățeni — al fraților Alexandru și Andrei Mocioni și Vincențiu Babeș — începând cu anul de mântuire 1940, intră într'o nouă fază a vieții sale.

Șaptezeci și trei de parohii din 64 de sate care au contribuit în tot acest răstimp la consolidarea și progresul Episcopiei Caransebeșene, primind, în schimb, și ele binecuvântare și dar de întărire națională românească și ortodoxă creștinească dela scaunul vlădicesc din Caransebeș — iată s'au despărțit dela trunchiul eparhiei noastre și așteaptă de acum izbăvirea prin sceptrul ocrotitor și îndrumător al chiriarhului ce va să vie în fruntea episcopiei noi a Timișorii.

Profund mișcătoare a fost clipa în Adunarea noastră eparhială. — ținută pentru acest motiv mai de vreme — în care s'a hotărât a se trimite Adunării eparhiale de constituire a Timișorii o telegramă cu doriri de bine și progres, iar parohiilor despărțite de noi un circular pentru vecinicirea și întărirea legăturii de dragoste ce trebuie să rămână între noi toți, fiii aceluiași pământ bănățean.

Telegramă omagială s'a trimis apoi, în aplauzele unanime ale Adunării eparhiale, înalt Prea Sfințitului Nicodem Munteanu, Patriarh al României.

Noua configurație a Adunării noastre eparhiale, după cum bine s'a relevat, prezintă o garanție că nivelul preocupărilor Adunărilor eparhiale din trecut se va menține la noi și de aci înainte. Este simultan și o menținere pe linia

trecutului, a tradiționalismului conservator și întăritor. Dovadă că multe locuri sunt ocupate de fiii unor vrednici bisericași din trecut ai Bănатуlui. Alături de cei mai vechi, membrii noi vor face aici școala pregătitoare a elementelor de elită în viața noastră constituțională bisericească.

Amintirea de către P. S. Părinte Episcop a unei scrisori trimise de Dr. Mihai Grosșianu către Adunarea eparhială de care se simte sufletește legat și de care vrea să rămână și în viitor, impresionează deosebit de plăcut și chiar înduioșător Adunarea.

În cele patru ședințe, timp de două zile Adunarea noastră eparhială s'a ocupat intens de toate problemele vieții noastre bisericești, dupăcum aceasta s'a arătat în rapoartele prezentate.

Validându-se mandatele nou aleșilor deputați, în perfectă ordine — din 18 cazuri numai 3 au fost contestate — s'a procedat la reconstituirea tuturor corporațiunilor — cum se și publică în altă parte a foii.

Ample și deosebit de importante desbateri a provocat — în legătură cu raportul secției administrativ-bisericești — plaga concubinajului, cu urmările lui: lipsa de prunci și mortalitatea infantilă. Apelul făcut de Adunare către societățile religioase, se impune cu necesitate, căci numai activând acolo unde se cere, aceste societăți își pot justifica existența.

Desigur și concursul organelor administrative cântărește mult, căci cuvântul preotului nu are întotdeauna putere convingătoare, totuși acțiunea de combateră și îndreptare a relelor năravuri dela sate trebuie urmărită cu atenție de toți factorii conducători ai vieții sătești! Problema scăderii natalității în Banat este mult mai

complexă; fiind o problemă de Stat, Biserica singură nu o poate soluționa.

În legătură cu viața bisericească, un distins membru își exprimă indignarea sa împotriva reprezentării pe scena „Teatrului Național“ din București, cu scopurile lui de misiune culturală, a piesei „Marele duhpvnic“ cu conținut jignitor pentru slujitorii Bisericii noastre. Adunarea hotărăște trimiterea unei telegrame de protest către Înalt Prea Sfințitul Patriarh Nicodem și o alta d-lui ministru al Cultelor Dr. Iancu Nistor.

Nu ar trebui să stăruim mai mult asupra acestei chestiuni. Nu putem totuși să ne exprimăm îndeajuns mâhnirea, surprinderea și nemulțumirea că se admite *astăzi* — și în timpul Marelui Post — pe scena *Teatrului Național* din *Capitala* Țării noastre o piesă în care se batjocorește formal Biserica și slujitorii ei. Nădăjduim că pe urma telegramelor trimise se va interveni pentru scoaterea acelei piese din repertoriul teatrului.

Raportul secției culturale a arătat că anul expirat a însemnat pentru eparhia noastră un an de frumoase realizări. S'au tipărit cărți, s'a publicat un impunător anuar al Academiei teologice și a apărut Monografia eparhiei Caransebeș, unică în viața cultural-bisericească a eparhiilor.

Privitor la problema edificiilor școlare s'au dezvoltat ample și interesante discuții, încheindu-se cu convingerea că o intervenție din nou la On. Guvern se impune pentru clarificarea situației Bisericii în legătură cu acele averi. Cu atât mai mult cu cât cultele minoritare reintră azi rând pe rând în exercițiul drepturilor lor asupra astor tel de averi. Se mai ia și hotărârea de a se interveni din nou în ceea ce privește trecerea Școlii normale de învățători din Caransebeș sub autoritatea și conducerea Episcopiei.

Subliniate cu aceeași însuflețire au fost și realizările Episcopiei pe teren economic, îndeosebi ridicarea mănăstirii de maici „Sf. Ilie dela Isvor“ de lângă Vasiova.

Anul îngrijorărilor care a trecut a pus pe răbojul istoriei din eparhia noastră strădania și realizări de seamă. Dacă membrii nouăi Adunări eparhiale vor colabora cu centrul în spriritul aceleiași munci și în ritmul aceleiași însuflețiri, în viața eparhiei noastre roadele acestei colaborări se vor resimți curând.

Peripețiile unor finanțe.*)

II.

Conform promisiunii făcute în numărul 10 ex 1940 al acestui organ oficial voi schița în continuare fazele mai de căpetenie, prin cari au trecut finanțele eparhiei noastre în cei zece ani după Marea Adunare, ținută în Alba-Iulia la 1 Decembrie 1918, la care dată s'a proclamat uniunea noastră cu Țara-Mamă.

Eșind din războiul mondial învingător principiul autodeterminării popoarelor, pe temeiul acestui principiu și cu ajutorul primit dela aliați, a luat ființă România întregită.

Amăsurat proclamației dela Alba-Iulia s'a constituit Sfatul Națiunii române, ca reprezentanță a Mării Adunări, iar ca organ executiv s'a ales un Consiliu dirigent.

Actul Unirii a fost prezentat regelui Ferdinand în București de o delegație, compusă din doi episcopi și doi miniștrii, predându-i-se cu acest prilej stăpânirea asupra pământului românesc din Ungaria.

Cu acestea s'au îndeplinit formele convenite. Încăunarea tactică a puterii României noi însă nu s'a putut face imediat pe toată linia în urma unor împrejurări nefavorabile, cari apăsau din greu teritorul Banatului.

Iată cum s'au desfășurat evenimentele, descrise în fuga condeiului.

Ostașii reînțorși de pe front s'au trezit în vârtejul unui haos, din care la început nu se știa ce se va alege.

În mijlocul dezordinei se ridicară mai întâi socialiștii, inspirați de doctrinele preconizate de bolșevism.

În timpul acela se vorbea de o republică a Banatului, ceea ce s'a dovedit a fi o iluziune de scurtă durată, căci nu peste mult intrară în Banat trupe sârbești.

La câțva timp sârbii se retrag, cedând locul unor unități ale armatei franceze, care se instalaseră în punctele mai însemnate ale Banatului.

După așteptare enervantă de luni de zile în sfârșit s'au delăturat greutățile și în luna August 1919 apar primele detașamente românești pe pământul Banatului, primite de populație cu nesuspusă bucurie.

Preluând românii imperiul și în acest colț de țară, epoca de nesiguranță s'a risipit pe întreg cuprinsul eparhiei noastre.

Cât a durat timpul nesiguranței finanțele eparhiei Caransebeșului nu-și puteau urma cursul lor normal, fiind condamnate la stagnare.

*) Vezi Nr. 10 din 1940 al „Foi diecezane“.

Apoi au fost puse în fața unei reforme sociale, împreunate cu mari frământări.

Dupăcum știm războiul a scos la suprafață idei de cuprins revoluționar, cari cu orice preț trebuiau aduse la îndeplinire pentru că așa pretindea duhul vremii.

Promisiunea regelui Ferdinand, făcută soldaților în tranșee, că după terminarea războiului vor primi pământ, ajunsese la scadență.

Decretul-lege, apărut în scopul înfăptuirii așa numitei reforme agrare investea statul cu drept de expropriere pentru cauză de utilitate publică.

Se dispune exproprierea proprietăților imobiliare fără deosebire de caracter și întindere ale persoanelor morale, ale instituțiilor, fundațiilor etc.

Instituțiunile, alarmate de aceste dispozițiuni radicale, sunt invitate de Consiliul dirigent la Alba-Iulia, unde prin reprezentanții lor iau parte la consfătuirea, ce a avut de scop familiarizarea instituțiilor cu măsurile, ce aveau a se lua în vederea executării reformei agrare.

La această consfătuire am avut cinstea să prezint eparhia noastră.

În definitiv rezultatul obiecțiunilor ridicate din toate părțile a fost, că dispozițiunile prea radicale îndeosebi în ce a privit interesele Bisericii, fură îmblânzite.

Fiind situația generală de așa natură încât reforma trebuia făcută, am înaintat declarațiunile ce s'au cerut cu privire la pământurile eparhiei, oferind Consiliul eparhial spre expropriere de bună voie atâta pământ, cât după lege era expropriabil în interesul populației.

La prevederea tipăriturilor cu multele date, întâmpinarăm greutăți, fiindcă cartea fonciară nu consuma cu cadastrul, cadastrul nu acoperea starea faptică și starea faptică diferea de cartea fonciară.

O altă urmare a alipirei provinciilor românești la Țara-Mamă a fost reglementarea referințelor valutare.

În anul 1920 se schimbă coroanele ungare, primindu-se pentru câte două coroane câte un leu. Astfel scad fondurile și fundațiunile eparhiei cu 50%. Ia jumătatea lor valoare, ceea ce a fost o lovitură financiară destul de grea, din care abia după ani de zile s'a recules eparhia.

Lovitura aceasta a suportat-o episcopia fără nici un resentiment, de vreme ce Biserica și preoțimea fuseseră recompensate în altă parte.

În unul din numerii viitori voi relua firul expunerii, pe care o întrerup acum.

Aurel Moacă.

Despre protestantizare.

Stau față în față, desprinse de trupul unitar al creștinismului, cele trei mari confesiuni: ortodoxă, rom. catolică și protestantă.

De trupul ortodox doctrinal, însă, stau îndepărtate numai două confesiuni: cea rom. catolică — mai aproape și cea protestantă — mai departe.

Marca apostolică tradițională, în credința și în viața creștină, o păstrează, intransigentă în fidelitatea ei, numai ortodoxia.

Dacă în credința dogmatică paza vigilentă exclude din germene orice pericole de pervertire a doctrinei, în viața ortodoxă încep a pătrunde virusuri confesionale străine din ce în ce mai periculoase, care încep, din ce în ce mai fățiș, a periclita curăția, deci și însăși existența acestei vieți.

În Biserica ortodoxă începe a pătrunde cu-tropitor primatul protestant al administrației.

Partea practică este partea prin excelență protestantă, pe care această confesiune o amănunțește și o utilizează demagogic până la exces.

Evadarea temerară protestantă din cadrele doctrinale rom. catolice nu are nevoie de tezaur nou și bogat pentru suflet, ea caută cucerirea mai ușoară, dar de mai mari efecte, trupească, materială.

Deaceea: nu credința, ci necredința; nu sufletul, ci trupul; nu teoria, ci praxa; nu creștinismul cultivator, ci cel administrativ.

Protestantismul transformă, deaceea, cultul în predică exagerată și interminabilă; protestantismul părăsește cultivarea credinței, înlocuind-o cu rațiunea autonomă subiectivă; ei nu se mai adresează sufletului, ci trupului și numai lui: prin asistență exagerată, caritate exagerată, sentimentalism exagerat.

Nu importă dacă e superficialism deghizat, sau fariseism extern sterp!

Acest nou creștinism protestant al trupului, al formei goale externe, al materiei, al biroului, al administrației începe a pătrunde și în Biserica noastră ortodoxă.

Nu mai căutăm sufletul bolnav, ci bandajul cât mai decorativ extern; nu mai păstori-m suflete, ci trupuri; nu mai lucrăm pentru suflete, ci pentru trupuri.

Clădim biserici mărețe și ne ostenim ani îndelungați, neglijând complet bisericile interne sufletești ale credincioșilor, care în acest timp rămân în paragină.

Clădim biserici de piatră și pline de po-doabă, care stau pildă trumoasă de activitate protestantă, dar părăginim, tot protestantic, bisericile sufletești ale credincioșilor noștri.

Clădim case naționale și cazinouri, ba și

farmacii — toate pentru ajutorul și desfătarea trupului —, dar am uitat de sufletul sărman și sărac în credință — ca cel al protestanților — al celor ce ne sunt supuși mai întâiu cu el.

Ne-am învățat să ne prețuim numai după activitatea noastră văzută, materială, biruocratică, administrativă.

Lucrătorul plin de osteneală pe ogorul sufletelor este cotat lenș de contrați, greșit în pastorație, zănatec în păreri.

Căci sutele de biserici sufletești ortodoxe nu se văd pe lângă biserică protestantă ce fiecare dintre noi și-o ridică (pentru ochii lumii).

Ne protestantizăm viața ortodoxă, grijim de cele ale trupului, părgănim locașurile sufletești, care sunt săracite, îndurerate și păgâne.

Și cât de fericite ar putea fi?

Grijim de grajdurile trupului, de roboteala gurii, de tresăltarea cărnii.

Ne-am învățat să cucerim trupuri și pentru ele să lucrăm într'o goliciune protestantă, mai păgână în fariseism ca la ei.

Ba am început a ne cultiva numai vrednicile administrative, care numai ele recomandă și numai ele sunt valoarea Bisericii ortodoxe!!

Părăsim plina de osteneală cale spre cucirirea ortodoxă a sufletelor!

Și partea ce ne-o alegem este partea plină de roboteală a Martei, despre care Domnul nostru Iisus Hristos, înainte de primatul protestant administrativ de azi, a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi și te frământă tu, dar un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i-se va lua“. (Lc., 10, 41-42).

DR. PETRU REZUȘ.

Pe marginea concertului religios.

Un mare înțelept al trecutului, spune într'o carte prăfuită de vreme că rugăciunea, credința nefericită și adevărata muzică, apropie mult pământului de divinitate. Ele ridică spiritul deasupra frământărilor de zi, dau glas de tânguire zădărniciilor evidente și dovedesc măreție mai presus de orice măreții.

În adevăr, acești factori au și stat la temelia tuturor religiilor superioare ce străduiau — până la creștinism — în căutarea Supremei Ființe.

Toate necazurile veacurilor au adus cântări de preamărire Celui ce le întruchipa crezul. Căci simțămintele se cer exteriorizate.

Acestea, îmi duc gândul la o realitate ce stă drept dovedire celor înșiruite: la concertul

religios al studenților teologi, desfășurat în biserica catedrală din prilejul Adunării eparhiale, după înălțătorul serviciu dumnezeesc, săvârșit de P. S. S. Dr. Vasile Lazarescu și de un mare sobor de preoți.

Au fost clipe de ridicare sufletească, clipe în care judecata îngenunchiază și în care își dovedește fiecare ins micimea dusă până la inexistență, față de veșnicie și față de dumnezeire, niciodată cuprinsă de mărghita minții a muritorilor.

Prea frumoasele cântări de preamărire date în alesul program, au legat inimile credincioșilor de trăire superioară, descătășându-i din cătușele terestrului.

Acordurile compozițiilor lui Dima, Vidu, Porumbescu și Worobchievici, au străbătut suflete, au vorbit cuvinte de slavă ce întăresc credința și înduplecă răutatea...

O melodie bisericească, oricât de înălțătoare ar fi ea, dacă nu-și găsește interpretarea firească, rămâne doar literă moartă. Greul și meritele, revin conducătorului și apoi elementelor executante.

Corul teologilor, cu bogată activitate, prin deosebitul interes, prin marele și înțeleptul sprijin al P. S. S. Dr. Vasile Lazarescu și prin strădaniile neîntrecutului profesor de muzică, d-l Constantin Vladu, a dat cântărilor strălucire, suflet creștinesc și măreție.

Acela, care dă viață notei, e dirijorul. El are rostul pe care-l are artistul în interpretarea rolului și căruia-i revine bună parte din izbânda repertoriului sau a părților interpretate. E un colaborator efectiv. Prin glasul său, prin bagheta sa, vorbește autorul.

Într'o compoziție, sunt împletite sumedenie de sentimente ce trebuiesc exprimate fidel. Și acestea se câștigă prin pătrunderea textului, prin redarea lui. Interpretul trece peste literă și-i dă suflet din sufletul lui...

Au fost înmănușiate toate acestea în bucățile executate de corul teologilor, condus de d-l profesor Constantin Vladu.

„Dumnezeule“, „Cu trupul“, „De Tine se bucură“, „Iehova“ — poate cele mai frumoase portative ale muzicii noastre religioase — au fost expresia celor mai sublime simțăminte de credință și înaripată mergere spre înălțimile nepătrunse de rațiune.

Și, aceasta e chemarea muzicii bisericești.

Ion B. Mureșianu

Smerenia și trufia.

(τροφία)

De vrea cineva să știe ce-i întunericul, acela să privească lumina soarelui și ca să-ți dai seama de iarna opacă, compară aceasta cu timpul plăcut al primăverii; de vrea cineva să știe cât e de urît diavolul, să-l asemene cu un înger, care contraste punându-le față în față, va lumina ca axioma filosofică: *tot mai tare*. Căci ce contrast mai mare poate fi, ca între virtute și păcat? Care virtute stă împotriva păcatului? *Smerenia*. Precum trufia diavolului și a protopărinților noștri, care voiau să-și însușească ființa Dumnezeirii, a fost cauza a tot răul și stricării adusă în lume, tot astfel a fost în Hristos Mântuitorul *smerenia*, care s'a pogorit din scaunul Dumnezezești Sale mării și a venit la noi pe pământ și a luat corp omenesc și a devenit izvorul și originea mântuirii noastre, precum scrie: *„Ieșit-am dela Tatăl și am venit în lume; acum iarăș las lumea și mă duc la Tatăl“*. (Ioan, 16, 28).

În tot timpul cât a petrecut Mântuitorul pe pământ, toți pașii săi au fost probe de *smerenie*; așa că: Sf. Vasile cel Mare, scrie: *„Toate faptele lui Hristos, ne conduc pe noi la smerenie“*. (S. Basil; homil. 38, de humilit.) Hristos, întrupatul Fiu al lui Dumnezeu, nu și-a ales de mamă tiica vreunui principe, ci o fecioară săracă; ce umilință mare? Dănsul a voit să se nască, nu în staulul celor puternici ai lumii, ci al săracilor păstori vestit de îngeri. Nu s'a sfiit a se supune a opta zi tăerii împrejur, ca ori-care păcătos; — ne trebuie o mai mare smerenie ca aceasta? — În Nazaret a fost 30 ani supus mamei Sale și îngrijitorului Său Iosif; este o smerenie mai mare decât aceasta?

La apostolie, n'a chemat pe ritori, nici filosofi, ci oameni săraci și necărturari; o smerenie mai mare ca aceasta cine a văzut? La schimbarea la față și decăteori săvârșea minuni, a poruncit apostolilor, să nu spună nimănui; ce smerenie e mai mare decât aceasta? — La cina cea de taină a spălat Domnul picioarele învățăceilor Săi; — au n'a fost aceasta smerenia cea mai înaltă? Și în fine în patimile Sale, opusu-s'a cuiva cu ceva, pânăce a și binevoit a se restigni în mijlocul alor doi tâlhari, ca cel mai mare făcător de rele? Cine a mai auzit o smerenie ca aceasta? O, câte dovezi de smerenie găsim la acest Invățător al *smereniei*!

Precum trufia e izvorul multor rele, așa smerenia, naște fii, care se dejosesc pe sine, fug de lauda lumii, sunt îngăduitori față de cei

neînțelepți, cu supunere legilor, înțelepți la vorbă, în îmbrăcăminte, în purtare și în toate celelalte; așa că trebuie să ne întrebăm ce e *smerenia*? Și răspunde-mi cu Sfinții Părinți: *„Smerenia e acea virtute, în puterea căreia omul, care într'adevăr se cunoaște pe sine, să vede singur neînsemnat“*.

Smerenia se cunoaște după inimă, vorbe și fapte.

(Urmează)

Pret Ioan Nicorescu.

La telegrama omagială trimisă de Adunarea noastră eparhială I. P. S. Patriarh Nicodem Munteanu, I. P. S. Sa a dat următorul răspuns telegrafic:

„Mulțumesc pentru bunele cuvinte și vă urez tuturor din inimă spor deplin la muncă în ograda Domnului“

Patriarh Nicodem

Ș T I R I

Hirotonire. În cadrul impunătoarei liturghii arhieresti de Duminecă, din prilejul Adunării eparhiale, Prea Sfințitul Părinte a hirotonit întru preot și diacon pe diaconul *Jivoin Forga* pe seama parohiei vacante din Jebel.

Corporațiunile eparhiale restaurate în Adunarea eparhială din sesiunea acestui an se prezintă în chipul următor:

I CONSILIUL EPARHIAL

a) în secția administrativ bisericască:

consilieri ordinari

Protos. Dr. Laurențiu Busuioc
Prot. Iosif Câmpianu
Prot. Dr. Zeno Munteanu
Prot. Virgil Musta
Pr. Victor Popoviciu

supleanți

Pr. Iova Firca
„ Mihuț Jigorea
„ Nicolae Văleanu

b) în secția culturală:

ordinari

Pr. Dimitrie Soceneanțu
Pr. Isaia Suru
Dr. George Dragu
Pavel Jumanca
Constantin Vladu

supleanți:

Pr. Gh. Cotoșman
George Bălțeanu
Dr. Nicolae Domăniațu

c) în secția economică

ordinari

Prot. Dr. Aurel Mihaescu
Pr. Gheorghe Vior
Ștefan Bornuz
Dr. Virgil Budințian
Dr. Titus Popoviciu

supleanți:

Protodiacon T. Roșca
Dr. David Jurca
Iulian Moise

II CONSISTORUL SPIRITUAL

Delegat în Consistorul spiritual mitropolitan:

Ord. Prot. Dr. Iosif Ieremia
Supleant Pr. Petru Olde

Membrii în consistorul spiritual eparhial:

Pr. Marcu Bănescu
Dr. Iacob Crețiu
Pr. Victor Iclozan

III DELEGAȚII EPARHIEI ÎN CONGRESUL NAȚIONAL - BISERICESC:

Prot. ic. stavrofor R. G. Ancușa
Protos. Dr. Laurențiu Bănuț
Romul Boldea
Octavian Furlugean
Dr. Titus Popoviciu
Dimitrie Sgăverdia

Sezătoare religioasă a organizat „Cercul Tinerimii Sf. Gheorghe” a elevilor dela liceul din Caransebeș Duminecă. Prea Sfințitul Părinte episcop și numeroși membrii ai Adunării eparhiale au asistat la frumoasa producțiune a elevilor noștri. Plăcut impresionat de cântarea „... Pre Stăpânul...”, executată de elevi fără dirijor, P. S. Sa a adresat cuvinte de laudă și îmbărbătare zeloșilor tineri. Merită cu adevărat laudă păr. Aurel Stupariu profesorul de Religie, ca și d-l profesor Nicolau care a ținut o adânc instructivă cuvântare despre valoarea sufletului și a activității spirituale.

Distincție binemerită i s'a dat dlui profesor universitar Sextil Pușcariu numit fiind membru al Academiei de științe din Berlin. Dela Dimitrie Cantemir, d-l Sextil Pușcariu este întâiul român care se bucură de onoarea aceasta. Laudă distinsului învățat român!

A apărut: Dr. Vasile Lazarescu „Praznic Luminat” ce cuprinde un mănunchiu de gânduri de sărbători.

Ecouri și aprecieri. Monografia publicată de redactorul nostru dl consilier referent Nicolae Cornean s'a bucurat de alese și îndreptățite aprecieri din partea tuturor. Confratele „Biserica și Școala”, Revista teologică, „Nădejdea”, Dacia, Universul, România etc. se ocupă pe larg de această valoroasă lucrare.

Iată și scrisoarea unui preot tiner trimisă d-lui cons. N. Cornean: „Domnule Consilier, Vă mulțumesc frumos pentru Monografia trimisă, eu voiam s'o rețin pentru biblioteca mea personală, dar fiindcă ați trimis chitanța pentru biblioteca parohială, o dau bibliotecii și când voi veni la Caransebeș voi cere alta. Am răsfoit Monografia, eu cred că e unică în felul ei în

întreaga noastră Patriarhie, putem fi mândri de ea. Tot „Bănatul e fruncea”. Munca și osteneala ce ați depus la alcătuirea Monografiei încununează opera iar muncitorul trebuie să fie satisfăcut că a dat ceva bun și folositor atât pentru prezent cât și pentru viitor. Generațiile viitoare vor avea un amplu document istoric bisericesc. Cu stimă, preot *Livius Dăa, Voivodinți*”. Iar un cântăreț din *Hiliaș* scrie: „Monografia e bine primită și toți credincioșii sunt bucuroși că se interesează cineva de trecutul nostru care a fost plin de sbuciumări sufletești și suferințe pentru credința noastră ortodoxă”.

„**Marele duhovnic**”, piesa cu conținut jignitor pentru Biserica, împotriva reprezentării căreia pe scena „Teatrului Național” din București a protestat Adunarea noastră eparhială, — precum s'a anunțat la radio Vineri seara — a fost scoasă din repertoriul teatrului. Faptul ne bucură mult.

Retribuțiunile preoțești pe luna Martie a. c. s'au ridicat dela Stat și se lichidează în orele de oficiu.

Concurs

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial, Nr. 2864 B ex 1934 din 7 Maiu 1934, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru postul de preot la **parohia II-a** de clasa I-a din Caransebeș, devenită vacantă prin trecerea la cele veșnice a preotului Liviu Cornean.

I. Beneficii.

1. Sesiunea parohială în estensiune de 34 jug. 704 stj. p. și anume:

a) Jumătate din parcela Nr. top. 2198, 2199, 2200 la locul numit „Cotul Sebeșului” în total 5 jug. 1441 stj. p.

b) Parcela Nr. top. 3162, 3163, la locul numit „Racovița”, în total 6 jug. 1237 stj. p.

c) Parcela Nr. top. 6193 la locul numit „Sub Lonța”, în total 8 jug. 1180 stj. p.

d) Parcela Nr. top. 6502, 6503, 6504, la locul numit „Lunca Grofului”, în total 13 jug. 46 stj. p., de prezent arendată firmei Mundus din Balta-Sărată, conform contractului.

2. Birul parohial.

3. Venitele stolare uzitate.

4. Locuință în natură.

II. Indatoriri.

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și Sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă renumerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post își vor înainta cererile însoțite de actele doveditoare, Consiliului parohial ort. rom. din Caransebeș prin Prea Onor. Oficiu protopresbiterial al Caransebeșului întru cât vor avea:

1. Cvalificațiunea recerută pentru parohiile de cl. I-a, având la bază examenul de bacaluareat.

2. Invoirea P. S. Sale Episcopului diecezan pentru a putea recurge la acest post.

Din considerare la posibilitatea unei eventuale noi arondări a parohiilor și a fixării din nou a sesiunilor

parohiale, pentru fiecare parohie, parohul ales va trebui să-și dea consimțământul la aceste schimbări fără a formula vre-o pretensiune materială.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila incuviințare a Prea Onor. Oficiu protopresbiteral tractual în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nici decum în ziua de alegere.

Caransebeș, din ședința consiliului parohial ținută la 13 Martie 1940.

Președinte :

Pr. Isaia Suru

adm. protopopesc.

Secretar :

Teodor Roșca.

In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Caransebeș, la 15 Martie 1940.

3—3

Pr. Isaia Suru adm. protopopesc.

In baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhia Nr. 6481 B. ex 1938, din 15 Noemvrie 1938, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru postul de preot la **parohia III-a** vacantă, de clasa I-a din **Caransebeș**.

I. Beneficii.

1. Sesiunea parohială în extensiune de 33 jughere 830 stj. □ și anume :

a) Parcela Nr. top. 3188, 3190, 3191, la locul numit „Racovița“, în total 2 jug. 896 stj. p.

b) Parcela Nr. top. 4943, 4953, 4954, la locul numit „Sub Teiuș“, în total 9 jug. 64 stj. p.

c) Parcela Nr. top. 6260, 6261, 6262, dela Balta-Sărata, în total 7 jug. 407 stj. p.

d) Parcela Nr. top. 6423, 6424, dela locul numit „Lunca Grofului“, în total 4 jug. 484 stj. p.

e) Parcela Nr. top. 932, 933, 934, din c. f. a comunei Caransebeșul-nou, la locul numit „La vii“ (Zlagna), în total 10 jug. 579 stj. p.

2. Birul parohial.

3. Venitele stolare uzitate.

4. Nefind casă parohială, va primi dela epitropia parohială, până la zidirea unei case parohiale noi, o sumă de 12.000 (Douăsprezece mii lei) anual pt. chirie.

II. Indatoriri.

Preotul ales este obligat a-și împlini datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sârbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă renumerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post își vor înainta cererile însoțite de actele doveditoare Consiliului parohial ort. rom. din Caransebeș, prin Prea Onor. Oficiu protopresbiteral al Caransebeșului, întrucât vor avea :

1. Cvalificația recerută pentru parohiile de clasa I-a, având la bază examenul de bacalaureat.

2. Invoirea P. S. Sale Episcopului diecezan de a putea recurge la acest post.

Din considerare la posibilitatea unei eventuale noi arondări a parohiilor și a fixării din nou a sesiunilor parohiale, pentru fiecare parohie, parohul ales va trebui să-și dea consimțământul la aceste schimbări, fără a formula vre-o pretenziune materială.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila incuviințare a Prea Onor. Oficiu protopresbiteral tractual, în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nici decum în ziua de alegere.

Caransebeș, din ședința Consiliului parohial, ținută la 13 Martie 1940.

Președinte :

Pr. Isaia Suru

adm. protopopesc.

Secretar :

Teodor Roșca.

In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Caransebeș, la 15 Martie 1940.

3—3

Pr. Isaia Suru adm. protopopesc

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 1682/1939 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

In cauza de executare pornită de următorul Todor Maxim dom. în Ciuta contra următorului Ion Trăila (căs. cu Bistrița Floarea) dom. în Obreja Judecătoria ordonă licitațiune execuționată în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Obreja (din circumscripția tribunalului Caransebeș) Nr. c. f. 596 Nr. de ord. A. + 1 Nr. top. 759/1 Casă Nr. 438 în Intravilan de 262 stp. prețul de strigare de 26.000 lei pentru încasarea creanței de 7000 lei capital, interese legale dela 13 Decemvrie 1929, cheltueli de proces și de executare de 2050 lei, fixate până acum, cheltueli de 616 lei fixate acum pentru cererea de licitație. Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **19 Aprilie 1940 ora 10 a. m.** la primăria comunei Obreja.

Caransebeș, la 8 August 1939.

Judecător **Leo Pető.**

Dir. c. f. **D. Lăzărel.**

Pentru conformitate :

D. Lăzărel directorul c. f.

La „**Librăria Diecezană**“ din **Caransebeș** sunt de vânzare:

Prof. **CONSTANTIN VLADU:**

Manual de Tipic

cuprinzând toate serviciile din postul sfintelor Paști. — Prețul 180 Lei.

Prof. **CONSTANTIN VLADU:**

ANTOLOGHION

cuprinzând toate serviciile divine din decursul anului. — Prețul 230 Lei.

Judecătoria rurală Teregova, secția c. f.

Nr. 159/1940 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Dochia Zarafu născ. Iacobici domiciliată în Turnu-Severin contra urmăriților succesiunea def. Nicolae Neagul la cererea urmăritoarei:

Judecătoria având în vedere Decretul-Lege pentru unificarea unor disp. referitoare la executarea silită publicat în Mon. Of. No. 179/1938, ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881 asupra porțiunilor a urmăriților succesiunea defunului Nicolae Neagul, apoi, Dimitrie Nicolae Nicolici, Traian Nicolici, Elena Nicolici, Sofia Nicolici, Ilie Stancovici, Alexa Stancovici, Ștefan Stancovici, Maria Constantinescu născ. Stancovici, mit. Ion Stancovici, Gheorghe Piescu, Ghizela Przhoda, Eleonora Konkoly născ. Piescu, Iosif Piescu, Olga Piescu. de 84/96-a parte din imobilele înscrise în cartea-funduară a comunei Slatina-Timșului, pag. 2086, 2244, 920, 1257, 2060, 2132, 2034, a comunei Feneș pag. 614, 715, 716, 718, 803, 857, 859, 886, 901 și 856 a comunei Ilova pag. 708, pentru încasarea creanței de 43.749 lei capital, interese legale până la achitare, spese de 3295 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; anume I asupra 84/96-a parte din imobilele aflate în hotarul comunei Slatina-Timșului, No. top. 206 „Zăvoi” arătură de 1200 stjp. din c. f. No. 2086 cu preț de strigare de lei 11.250. No. top. 1108, „Gujila” arătură de 1 jugh. 1437 stjp. din cf. 2244 cu preț de strigare de lei 25.711. No. top. 290 „Gura Văii Seci” fânaț de 400 stjp. din cf. 920 cu preț de strigare de lei 2000 fără No. top. „Valea Seacă” fânaț de 500 stjp. din cf. 1257 cu preț de strigare de lei 565. Fără No. top. „Intravilan” de 150 stjp. din cf. 2060 cu preț de strigare de lei 2000. No. top. 853 „Șesul Văii” de fânaț de 920 stjp. din cf. 2132 cu preț de strigare de lei 6900. No. top. 858 „Șesul Văii” de fânaț 1456 stjp. din cf. 2132 cu preț de strigare de lei 10.000. No. top. 853 „Șesul Văii” de fânaț de 680 stjp. din cf. 2132 cu preț de strigare de lei 5100 fără No. top. „Intravilan” de 81 stjp. din cf. 2034 cu preț de strigare de lei 1000 apoi 84/96-a parte din fără No. top. „Paștiuța” arătură de 647 stjp. din cf. a comunei Feneș No. 714 cu preț de strigare de lei 4850. 2. Fără No. top. „Paștiuța” fânaț de 800 stjp. din cf. No. 715 cu preț de strigare de lei 4000. 3. Fără No. top. „Paștiuța” arătură de 445 stjp. din cf. 716 cu preț de strigare de lei 3340. 4. Fără No. top. „Paștiuța” arătură de 300 stjp. din cf. 718 cu preț de strigare de lei 2256. 5. Fără No. top. „Paștiuța” de 480 stjp. din cf. 803 cu preț de strigare de lei 2406. 6. Fără No. top. „Paștiuța” fânaț de cl. III-a de 1467 stjp. din cf. 856 cu preț de strigare de lei 7340. 7. Fără No. top. „Paștiuța” arătură de 400 stjp. din cf. 857 cu preț de strigare de lei 3000. 8. Fără No. top. „Paștiuța” arătură de 1069 stjp. din cf. 859 cu preț de strigare de lei 8020. 9. Fără No. top. „Paștiuța” fânaț de 1325 stjp. din cf. 859 cu preț de strigare de lei 6680. 10. Fără No. top. „Paștiuța” arătură de 827 stjp. din cf. 886 cu preț de strigare de lei 6200. 11. Fără No. top. „La Timiș” fânaț cl. II-a de 400 stjp. din cf. 901, cu preț de strigare de lei 2000. 12. Fără No. top. „Timiș” fânaț de 300 stjp. din cf. 901 cu preț de strigare de lei 1500. 13. Fără No. top.

„Piatra Horii” pășune de 12 jugh. și 97 stjp. din cf. a comunei Ilova 708 cu preț de strigare de lei 12.000.

Prețul de strigare se stabilește în baza § 6 din lege în suma susarătă care se poate reduce cu 25%.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei, pe ziua de **16 luna Aprilie anul 1940, ora 8 a. m.** în casa comunală a comunei **Slatina-Timșului** în ziua de **17 Aprilie anul 1940, ora 9 a. m.**, la casa comunală a comunei **Ilova** și în ziua de **18 Aprilie anul 1940, ora 8** la casa comunală a comunei **Feneș**.

În baza art. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 75% din prețul de strigare.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție de 10% din prețul de strigare în numerar, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

Teregova la 14 Februarie 1940,

Jud. ss. **Gheorghiu** ss. **I. Bașulescu** aj. dir. c. f.

Pentru conformitate: **I. Bașulescu** aj. dir. c. f.

Librăria DIECEZANĂ Caransebeș

oferă spre vânzare:

PREDICI

pentru toate duminicile și sărbătorile anului bisericesc,

Tomul II, IV și V.

de Dr. I. Tarnavski, Dr.

I. Vască și O. Sorocean.

Prețul unui Tom este **Lei 100**

Având în vedere că ceara s'a urcat, tot astfel și fitiul

pentru aceste motive
Fabrica Eparhială de
lumini de ceară a fost
obligată să urce prețul
lumânărilor de ceară,
la 440 lei kg.